

La intervenció del pilot de ral·lis durant la cloenda del 40è aniversari de Mifas. MARC MARTÍ

Albert Llovera: «Nosaltres tenim un Dakar diari i hem de gaudir-lo»

► El primer pilot de ral·li que va competir amb una discapacitat física comparteix la seva experiència en l'acte final dels quaranta anys de Mifas ► Un accident mentre esquiava el va deixar tetraplègic quan tenia divuit anys

PILI TURON SALT

■ Albert Llovera té 53 anys i en fa 34 que es mou amb cadira de rodes. Es mou tant que viatja 200 dels 365 dies de l'any i en passa molts conduint un cotxe de ral·li, perquè ja suma tres dècades de carrera automobilística en campionats del món i participant en el summum de l'univers del motor, el Dakar. Però ell hi treu importància o li dona tota, depèn de com es miri, perquè –tal com va afirmar durant la cloenda de l'aniversari de Mifas– «nosaltres tenim un Dakar diari i hem de gaudir-lo».

La frase resumeix una filosofia de vida que vindria a ser un còctel de persistència, dinamisme, «esperit fort», positivisme i saber veure i aprofitar les oportunitats. Tot i que no ho va dir de manera explícita, de la seva actitud es desprèn que el sentit de l'humor és un altre ingredient bàsic.

Llovera va compartir la seva experiència i manera de veure la vida amb els prop de 200 assistents a l'acte amb què Mifas va tancar, ahir al matí, la celebració de quaranta anys dedicats a les persones amb discapacitat física. En les seves primeres paraules,

va lligar una felicitació a l'entitat –perquè «gent com vosaltres fa que nosaltres ho tinguem més fàcil, dintre de les dificultats», va dir– amb una petició «al·lectiu perquè valori les coses».

L'andorrà és pilot, però també delineant i ortopedista, a més de conferenciant o ambaixador de l'Unicef, tot plegat després d'haver començat una carrera esportiva com a esquiador o, més endavant, quedar subcampió del món per equips de bàsquet en cadira de rodes. Unes fites assolides per «un nen mogut, era un gamberrot» –va confessar–, el petit de quatre germans d'una família de forners a qui van fer fora d'una escola rere l'altra; fins i tot, ja de més gran, d'un internat a Bilbao «on només vaig estar dos mesos i mig». A 12 anys va començar a viatjar per esquiar, li van oferir entrenar amb l'equip espanyol i, quan en tenia 17, el van seleccionar per competir als Jocs Olímpics d'hivern de Sarajevo amb Andorra. El 1985 es va girar tot.

Albert Llovera s'acostava a la línia d'arribada esquiava a una velocitat de 106 quilòmetres per hora quan un jutge cronometrador va creuar la pista i van topat. Tal com va detallar ahir, el xoc li va trencar l'espatlla i les costelles del costat esquerre, la clavícula, l'estèrnium, una cama i tres vèrtebres dorsals, deixant-lo sense mobilitat del pit en avall. «Amb 18 anys –va recordar–, pensava que anava a viure de les meves cames, però van deixar de moure's i de sentir».

Apareix el positivisme: «encara que ens trenquem, ens podem anar ajuntant», va dir. Igual que la capacitat d'agafar les oportunitats, com la que ell va veure en acceptar de ser «el conillet d'índies» d'uns metges de Houston (Estats Units) que el van visitar –els mateixos que van inventar la vacuna contra la poliomielitis, va aclarir– i el van incloure en una investigació sobre lesions medul·lars. Hi va treballar molt fins que va dir prou i, després, el van tractar a Virginia, on va estudiar delineació i es va iniciar en el bàsquet, tot i que no li agradava. La qüestió és «ser actiu –va remarcar–, no cal fer mundials de

QUARANTA ANYS

Reflexió i debat tanquen l'aniversari

► Mifas ha celebrat 40 anys explicant la seva història, reflexionant sobre l'evolució de la societat i de les persones amb discapacitat i, sobretot, donant el protagonisme al col·lectiu. En l'acte final celebrat a la Factoria Cultural Coma Cros, de Salt, l'associació va donar la paraula al periodista Antoni Puigverd i va convidar a debatre dos exconsellers, Joaquim Nadal i Anna Simó, i l'exdiputat Carles Campuzano. A última hora, el vicepresident de la Generalitat, Pere Aragonès, es va afegir a la cloenda de l'aniversari. En la seva intervenció, va advertir contra «l'autocomplaença perquè és el pitjor verís» i va defensar el paper de l'economia social. **DdG SALT**

ral·lis ni el Dakar, però sí estar actius».

Ja de tornada, va sentir el cuquet de la conducció, primer com a aficionat i després, al cap de dos anys d'insistència perquè la Federació d'automobilisme li donés la llicència, com a professional, convertint-se en el primer pilot de ral·li a competir amb una discapacitat. I ja no ha parat perquè, va afirmar amb un somriure, «les coses impossibles estan fetes per fer-les possibles de veritat».

L'andorrà crida a saber veure i aprofitar les oportunitats, tenir un esperit fort i persistir en els objectius

PREMIS D'ARQUITECTURA DE LES COMARQUES DE GIRONA 2019

21/11 Arnau Vergés
19.30 h NordEst Arquitectura
/ conferència
Sala Rafael Masó. Girona

23/11 Unparell d'arquitectes
09.30 h NordEst Arquitectura
/ visita d'obres*
Gironès i Baix Empordà

*la visita d'obres requereix inscripció prèvia
cultura.gir@coac.cat / 972 41 27 27

ACTIVITATS CULTURALS

COAC

arquitectes.cat
Girona

Patrocinadors principals:

JUNG

BC BRANCÓS CERÀMICS

ITISA

TECHNAL

Col·laboradors

ARCADI PLA S.A.

Boffi

DePadova

PALAU

Leophon

SERRA

hna

iGuzzini

IRSAP

bulthaup

VIDRESIF

OLIVERAS

FIGUERAS

Plantatech